A°. 1923.

N°. 46.

PUBLICATIE-BLAD.

BESLUIT *van den 21sten Juni 1923, ter uitvoering van de artikelen 4, 8, 11, 13, 14, 15 en 17 der Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28).*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Overwegende, dat ter uitvoering van de artt. 4, 8, 11, 13, 14, 15 en 17 der Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28), het noodig is, het navolgende vast te stellen:

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, besloten:

Art. 1.

Vast te stellen:

a. het hierbij gevoegde *Reglement op de weegwerktuigen,* en

b. de hierbij gevoegde *Instructie betreffende het onderzoek der weegwerktuigen,*

welke één geheel uitmaken met dit besluit.

Art. 2.

Dit besluit treedt in werking tegelijk met de Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28).

Gegeven te Willemstad, den 21sten Juni 1923.

BRANTJES.

De Gouvernements-Secretaris,

BOOMGAART.

Uitgegeven den 5n. Juli 1923.
De Gouvernements-Secretaris,
BOOMGAART.

Reglement op de weegwerktuigen.

I. De weegwerktuigen in het algemeen.

Art. 1.

(1) De weegwerktuigen worden onderscheiden in weegwerktuigen voor *gewone* en voor *nauwkeurige* wegingen.

(2) Een weegwerktuig wordt aangemerkt als voor „nauwkeurige" wegingen bestemd, wanneer de belanghebbende dit verzoekt of de bestemming ervan zulks vordert en het toestel aan de eischen daarvoor voldoet.

Art. 2.

(1) Het weegvermogen, bedoeld in art. 4 van de Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28), kan, behalve door instempeling op een der zichtbare hoofddeelen van het weegwerktuig (hefboom), worden aangegeven op een metalen plaatje, dat ten genoegen van den ijker aan het weegwerktuig wordt bevestigd.

(2) Het mag bovendien nog op andere wijze zijn aangegeven, mits op een in het oog vallende, zooveel mogelijk steeds onbedekte plaats, met duidelijke, voldoend groote en naar behooren geplaatste, onuitwischbare en volledige letters, cijfers en teekens, een en ander ter beoordeeling van den ijker.

Art. 3.

(1) Bij alle weegwerktuigen moeten de schalen, bakken of bruggen, waarop de belading, eventueel de gewichtstukken zijn geplaatst, tijdens hunne op- en neergaande beweging, genoegzaam dezelfde richting behouden, welke zij, elk voor zich, hadden bij het begin hunner beweging.

(2) Het is verboden een weegwerktuig te gebruiken waarvan de afwijking grooter is dan die, daarvoor aangegeven in den volgenden staat:

Soort van weegwerktuig.	Indien het weegvermogen van het weegwerktuig		
	ten hoogste 5	meer dan 5 en ten hoogste 20	meer dan 20
	Kilogram bedraagt, mag, bij de weging met dat weegwerktuig van eene belading, waarvan het gewicht gelijk is aan B Kilogram, het verschil tusschen dit gewicht B en het gewicht, dat het weegwerktuig er voor aanwijst, niet grooter zijn, dan voor het betrokken weegwerktuig wordt aangeduid door de hiervolgende uitdrukking, waarin W het weegvermogen, in Kilogrammen, van het weegwerktuig voorstelt en B ten hoogste gelijk is aan W:		
bij de gelijkarmige balans.	$\frac{W + 4B}{500}$	$\frac{W + 5B}{700}$	$\frac{W + 6B}{900}$
bij elk weegwerktuig, geen gelijkarmige balans zijnde, waarvan de werking, noch geheel, noch gedeeltelijk, op de spanning van één of meer veeren berust.	$\frac{W + 4B}{400}$	$\frac{W + 5B}{600}$	$\frac{W + 6B}{800}$
bij elk weegwerktuig, waarvan de werking, hetzij geheel, hetzij gedeeltelijk, op de spanning van één of meer veeren berust.	$\frac{W + 4B}{250}$	$\frac{W + 5B}{350}$	$\frac{W + 6B}{400}$

Art. 4.

(1) Bij elk weegwerktuig, waarvan de inrichting een gewichtsbepaling van de belading toelaat zonder dat gebruik gemaakt wordt van gewichtstukken, moet steeds voorhanden zijn eene hoeveelheid gewichtstukken, welker gezamenlijk gewicht bedraagt:

a. bij toestellen van een weegvermogen van minder dan 1000 Kilogram, ten minste een tiende deel van het weegvermogen van het weegwerktuig;

b. bij toestellen van een weegvermogen van 1000 Kilogram of meer een twintigste deel van het weegvermogen, echter niet meer dan 250 Kilogram.

(2) Zijn op een zelfde plaats meer dan één weegwerktuig, als in het vorige lid bedoeld, aanwezig, dan behoeven bij gelijk weegvermogen dier weegwerktuigen alleen bij één, en bij ongelijk weegvermogen alleen bij dat weegwerktuig, waarvan het weegvermogen het grootste is, de in het vorige lid bedoelde gewichten voorhanden te zijn.

(3) De soort der gewichtstukken moet zoo gekozen zijn, dat zij een onderzoek overeenkomstig den staat van art. 3 toelaten.

(4) Gewichtstukken, als bedoeld in dit artikel, moeten van de vereischte ijkmerken zijn voorzien.

II. De weegwerktuigen voor nauwkeurige wegingen.

Art. 5.

De weegwerktuigen voor nauwkeurige wegingen zijn voorzien van de aanduiding „nauwkeurige wegingen", welke op eene in het oog vallende, niet bedekte plaats in duidelijke, voldoend groote en onuitwischbare letters op het toestel worden aangebracht.

Art. 6.

Behalve de ingevolge art. 3 vereischte nauwkeurigheid, wordt voor het weegwerktuig voor nauwkeurige wegingen gevorderd, dat het bij het bepalen van de zwaarte eener belading van ten minste tien tot ten hoogste honderd procent van het weegvermogen, geen grootere fout zal aanwijzen dan 1/500 van de belading.

Art. 7.

(1) Bij weegwerktuigen voor nauwkeurige wegingen met

een weegvermogen boven het Kilogram worden de gevoeligheid en de juistheid beoordeeld naar het volgende.

(2) Indien het weegwerktuig van een weegvermogen W in evenwicht is bij eene belading B, dan moet, bij vermeerdering of vermindering van die belading met een overwicht O, waarvan de grootte wordt gevonden uit de voor dat weegwerktuig hieronder aangegeven uitdrukking, de aanwijzende punt van den wijzer blijvend doorslaan over een afstand van ten minste één millimeter lengte.

(3) Indien het weegwerktuig, onbeladen in evenwicht zijnde in den stand, waarbij de aanwijzende punt van den wijzer met den tegenwijzer samenvalt, beladen wordt met een last, waarvan het gewicht gelijk is aan B, dan mag bij die belading, het verschil tusschen het gewicht B en het gewicht, dat het weegwerktuig ervoor aanwijst, niet meer bedragen dan het overwicht O, waarvan de grootte wordt gevonden uit de voor dat weegwerktuig hieronder aangegeven uitdrukking:

Soort van weegwerktuig	WEEGVERMOGEN		
	meer dan 1, ten hoogste 5 K.G.	meer dan 5, ten hoogste 20 K.G.	meer dan 20 K.G.
	O =	O =	O =
Gelijkarmige balans	$\frac{W + 4B}{5000}$	$\frac{W + 5B}{7000}$	$\frac{W + 6B}{9000}$
Overige weegwerktuigen	$\frac{W + 4B}{3000}$	$\frac{W + 5B}{4000}$	$\frac{W + 6B}{5000}$

W = weegvermogen; B = belading; O = overwicht.

Art. 8.

(1) Bij weegwerktuigen voor nauwkeurige wegingen met een weegvermogen van 1 Kilogram of daar beneden worden de gevoeligheid en de juistheid beoordeeld naar het volgende.

(2) De blijvende uitwijking van de punt van den wijzer uit den van tevoren waargenomen stand door het overwicht O_o, bij

de onbeladen en door het overwicht O_{oo} bij de grootst geoorloofde belading, mag niet minder bedragen dan 2 millimeter.

(3) De uitwijking uit den evenwichtstand, die de balans bij de grootst geoorloofde belading, ten gevolge van de ongelijke lengte der jukarmen vertoont, moet door een overwicht O_a worden opgeheven of in tegengestelde uitwijking overgaan.

Overwicht	WEEGVERMOGEN DER BALANS.			
	5 gram	250 gram	500 gram	1000 gram
O_o	1 milligram	20 milligram	20 milligram	20 milligram
O_{oo}	2 „	30 „	40 „	60 „
O_a	2 „	50 „	100 „	200 „

III. De ijk (stempeling) der weegwerktuigen.

Art. 9.

(1) Het weegwerktuig waarvoor verplichte ijk (herijk) is voorgeschreven, moet, nevens die bedoeld in art. 5, voorzien zijn van een daarop aangebrachte en daarmede één geheel uitmakende gelegenheid van zacht metaal tot het afdrukken van het voorgeschreven stempelmerk dat hetzelfde is als voor de maten en gewichten voorgeschreven.

(2) Indien door de samenstelling van het weegwerktuig of om andere redenen, ter beoordeeling van den ijker, de in het eerste lid bedoelde gelegenheid niet kan worden aangebracht, zal naar de aanwijzing van dien ambtenaar, de mogelijkheid moeten geopend worden ter aanduiding, dat het weegwerktuig aan den verplichten ijk (herijk) is onderworpen geworden.

Art. 10.

De verklaring omtrent den ijk (herijk), door den ijker af te geven, luidt:

„De . . . . gemerkt . . . . weegvermogen . . . . , is ten ijk (herijk) aangeboden op heden, den . . . . en gebleken te voldoen aan de wettelijke voorschriften.

Afgegeven aan . . . .

De ijker,"

IV. Het onderzoek op verzoek van belanghebbenden.

Art. 11.

Van het onderzoek, bedoeld in art. 15 van de Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28), zijn uitgesloten de weegwerktuigen waarvan, naar het oordeel van den ijker, hetzij uit hoofde van de inrichting van het ijkkantoor, hetzij wegens gemis van de daarvoor noodige hulpmiddelen, geen onderzoek of geen voldoend onderzoek kan plaats hebben.

Art. 12.

(1) Indien het weegwerktuig niet valt onder de voorschriften van de artt. 5 tot en met 8 hiervoren en het onderzoek geschiedt ingevolge het 3de lid, letter *b*, van art. 15 der aangehaalde verordening, moeten bij de weging van eenigen last B, waarvan het gewicht gelegen is tusschen 10 en 100 procent van het weegvermogen W, aan de volgende eischen van gevoeligheid en juistheid worden voldaan.

(2) *De gevoeligheid.* Indien het weegwerktuig van een weegvermogen W in evenwicht is bij een belading B, dan moet, bij vermeerdering of vermindering van die belading met een overwicht O, waarvan de grootte in den hieronder volgenden staat wordt aangegeven, de aanwijzende punt van den wijzer blijvend doorslaan over ten minste één millimeter lengte.

(3) *De juistheid.* Indien het weegwerktuig, onbeladen in evenwicht zijnde, in den stand, waarbij de aanwijzende punt van den wijzer met den tegenwijzer samenvalt, beladen wordt met een last, waarvan het gewicht gelijk is aan B, dan mag bij die belading het verschil tusschen het gewicht B en het gewicht, dat het weegwerktuig ervoor aanwijst, niet meer bedragen dan het gewicht O, waarvan de grootte in den hieronder volgenden staat wordt aangegeven.

Omschrijving van het weegwerktuig	0 =
Bij de gelijkarmige balans met een weegvermogen van:	
minder dan 1 K.G.	1/700 B
1 tot en met 20 K.G.	1/1000 B
meer dan 20 K.G.	1/1500 B
Bij de weegwerktuigen, geen gelijkarmige balansen, waarvan de werking noch geheel, noch gedeeltelijk op de spanning van een of meer veeren berust met een weegvermogen van:	
20 K.G. of minder	1/500 B
meer dan 20 tot en met 1000 K.G.	1/1000 B
meer dan 1000 K.G.	1/1500 B
Bij alle overige weegwerktuigen, waarvan het weegvermogen bedraagt:	
20 K.G. of minder	1/250 B
meer dan 20 tot en met 1000 K.G.	1/200 B
meer dan 1000 K.G.	1/100 B

Art. 13.

(1) Voor het in het vorige artikel bedoelde onderzoek zullen de volgende bedragen ten behoeve van de Koloniale kas worden geheven:

Voor weegwerktuigen met een weegvermogen van:	gelijkarmige balansen		andere weegwerktuigen	
	voor gewone wegingen	voor nauwkeurige wegingen	voor gewone wegingen	voor nauwkeurige wegingen
ten hoogste 1 K.G.	f 0.30	f 0.75	f 0.40	f 1.—
meer dan 1, ten hoogste 20 K.G.	0.40	1.—	0.50	1.20
,, ,, 20, ,, ,, 50 ,,	0.50	1.20	0.60	1.40
,, ,, 50, ,, ,, 100 ,,	0.60	1.40	0.75	1 60
,, ,, 100, ,, ,, 500 ,,	0.75	Het dubbele als voor gewone wegingen	0.90	Het dubbele als voor gewone wegingen
,, ,, 500, ,, ,, 1000 ,,	0.90		1.10	
,, ,, 1000, ,, ,, 5000 ,,	2.—		3.—	
,, ,, 5000 K.G.	4.—		5.—	

(2) Indien het onderzoek geschiedt op de plaats waar het weegwerktuig gebruikt wordt of opgesteld is, vergoedt de belanghebbende de transportkosten van de toestellen en hulpmiddelen, die de ijker voor het onderzoek noodig heeft, benevens de reis- en verblijfkosten van den ijker en zijn assistent. In dit geval verschaft de belanghebbende de noodige hulp aan den ijker.

Art. 14.

(1) De verklaring, af te geven wegens het in art. 12 bedoelde onderzoek, luidt:

„De . . . . , gemerkt . . . . weegvermogen . . . . , is bij onderzoek op . . . . 19 . . . gebleken degelijk genoeg te zijn om waarborg op te leveren, dat de weegeigenschappen gevorderd voor $\frac{\text{gewone}}{\text{nauwkeurige}}$ wegingen bij behoorlijk gebruik behouden zullen blijven. (Bedoeld weegwerktuig is mede onderzocht op de gevoeligheid en juistheid).

Vroegere verklaringen betreffende het bovenbedoelde weegwerktuig zijn, van heden af, ongeldig en het overleggen van een vroegere verklaring als nog geldig is verboden.

Opmerkingen:

. . . .

. . . . . . De IJker,"

(2) Indien het onderzoek niet gunstig uitvalt, dan wordt voor het weegwerktuig geene verklaring afgegeven, maar volstaat de ijker met den belanghebbende in te lichten omtrent de punten waarop het toestel niet voldoende bevonden is.

Behoort bij Besluit van 21 Juni 1923 (P. B. No. 46).

Instructie betreffende het onderzoek der weegwerktuigen.

§ 1. *Algemeene bepalingen.*

1. Onder *balansen* worden in deze instructie verstaan de weegwerktuigen, waarin slechts één rechte of gebogen hefboom (het juk) vóórkomt; zij wórden onderscheiden in gelijkarmige (de gewone balansen) en ongelijkarmige (de unsters).

2. Onder *bascules* worden verstaan de weegwerktuigen, waarvan de werking berust op twee of meer aan elkander verbonden hefboomen.

3. Onder *veerweegwerktuigen* worden verstaan weegwerktuigen, welker werking berust op de spanning van één of meer veeren, al of niet, hetzij onderling, hetzij met één of meer hefboomen, verbonden.

4. Een weegwerktuig wordt een *tien-, honderd- of duizenddeelig weegwerktuig* genoemd, als, bij de weging van een last met dat weegwerktuig, het gewicht van de belading, geheel (als bij de bascules zonder) of gedeeltelijk (als bij de bascules met loopgewicht), moet afgeleid worden door vermenigvuldiging van het gewicht der gewichtstukken met 10, 100 of 1000.

5. Elke wijzer met tegenwijzer (art. 5 der Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28) bestaat uit twee deelen.

6. Onverschillig of deze deelen, als bij de meeste balansen, uit een tong of naald en een vast punt, of een vaste stift, of een vast vlak bestaan; of, als bij sommige bovenschalige bascules (de z.g. toonbankbascules), uit twee beweegbare spitsen of vlakken; of, als bij de honderd- en de duizenddeelige bascules, uit een beweegbaar en een vast vlak en uit een of meer strepen of punten op een of meer verdeelde hefboomen met loop- of schuifgewicht; of, als bij vele veerweegwerktuigen, bij de weegwerktuigen in den vorm van een brievenweger, en dergelijke, uit een tong of naald en een der strepen of punten van een verdeelde wijzerplaat, steeds wordt in deze instructie het eene deel door den *wijzer* en de punt, streep, stift, spits of het vlak van het andere deel door den *tegenwijzer* aangeduid.

7. De schaal, bak of brug, waarop de gewichtstukken moeten geplaatst worden, wordt eenvoudigheidshalve de *schaal*, die, waarop de belading geplaatst moet worden, de *lastplaats* genoemd.

8. In de bepalingen betreffende het onderzoek naar de grootte van de gevoeligheid en van de fouten in de nauwkeurigheid en juistheid van een weegwerktuig, wordt steeds aangenomen, dat het weegwerktuig vrij is opgesteld, zoodat al de beweeglijke deelen vrij kunnen schommelen.

9. In deze instructie wordt alleen dan een weegwerktuig geacht in den normaal-evenwichtsstand of kortheidshalve *in evenwicht* te zijn, als het, geheel vrij zijnde, beladen of onbeladen, in rust is in dien stand, waarbij elke wijzer met zijn tegenwijzer en elk loopgewicht met zijn nulpunt samenvalt.

§ 2. Van het onderzoek van weegwerktuigen, welke in het openbaar verkeer worden gebruikt.

10. Deze werktuigen worden aanvankelijk onderzocht in den toestand, waarin zij worden aangetroffen.

11. Het eerst wordt daarbij onderzocht of er op of onder aan de schaal of de lastplaats van het weegwerktuig voorwerpen zijn gelegd of gehecht, aan een der hefboomen of kettingen losse voorwerpen zijn gehangen, welke geen geheel uitmaken met het weegwerktuig.

12. Vervolgens wordt nagegaan of het weegvermogen op het weegwerktuig is uitgedrukt overeenkomstig de wettelijke voorschriften.

13. Of de aanwijzende spits of het aanwijzende vlak van elken wijzer, binnen de geoorloofde afwijkingen, kan samenvallen met zijn tegenwijzer, als het weegwerktuig in evenwicht is.

14. Of, in verband met het wettelijke voorschrift, op het weegwerktuig eenige belading in ander dan metriek gewicht is uitgedrukt of aangewezen, en

15. Of, het weegwerktuig al of niet behoort tot de tien-, honderd- of duizenddeelige.

16.(1) Daarna wordt, waar noodig, het juk van het onbeladen

---

(1) Volledigheidshalve is in de instructie de beschrijving gegeven betreffende het geheele onderzoek naar de nauwkeurigheid van het weegwerktuig. In de meeste gevallen zal evenwel het onderzoek zeer summier kunnen zijn en in weinige oogenblikken kunnen afloopen. De ervaren ambtenaar zal veelal reeds uit een paar schommelingen van het juk der balans of der bascule en uit één weging kunnen besluiten of het weegwerktuig al of niet aan de voorgeschreven eischen voldoet.

weegwerktuig in schommelende beweging gebracht en nagegaan of de schaal en de lastplaats, tijdens de schommelingen, ten naastenbij evenwijdig blijven aan hare oorspronkelijke richtingen.

17. Verandert, tijdens de schommelingen van het juk, de richting van de schaal de lastplaats merkbaar, dan is dit een bewijs, dat er ergens een fout schuilt in de verhouding van hefboomsarmen onder de schaal of onder de lastplaats; het weegwerktuig moet alsdan verder scherper worden onderzocht dan noodig zou zijn, indien die verandering van richting niet viel waar te nemen.

18. Vervolgens wordt onderzocht of de afwijking betreffende juistheid en nauwkeurigheid van het weegwerktuig valt binnen de gestelde grenzen.

19. Daartoe wordt in de betrekkelijke tafel van het Reglement op de weegwerktuigen de uitdrukking opgezocht, welke voor het betrokken weegwerktuig geldt. Wordt in deze uitdrukking B bijvoorbeeld gelijkgesteld aan 1/10 W en is W gelijk aan het weegvermogen van het weegwerktuig, dan wordt de grootte gevonden van het gewicht, dat de lastplaats, bij de belading van het weegwerktuig met een last waarvan het gewicht 1/10 W bedraagt, schijnbaar te licht of te zwaar mag zijn.

20. Is de lastplaats schijnbaar te licht, dan wordt er een gewichtstuk opgelegd, waarvan de grootte van het gewicht uit gezegde uitdrukking berekend is; is zij daarentegen schijnbaar te zwaar, dan wordt een gewichtstuk gelegd op de schaal, bij de grootere weegwerktuigen het 1/10, 1/100 of 1/1000 gedeelte van dat gewicht, naar gelang het weegwerktuig tot de 10-, 100- of 1000-deelige behoort.

21. Volgt, na het opleggen van een der bovenbedoelde gewichtstukken op de lastplaats of op de schaal, geen blijvende doorslag van den wijzer tot den tegenwijzer of daar voorbij, dan is de onnauwkeurigheid van het weegwerktuig bij de belading B = 1/10 W grooter dan wettelijk geoorloofd.

22. In het geval echter, dat het weegwerktuig aan de gestelde voorwaarde voldoet, dan wordt het onbeladen in evenwicht gebracht en daarna beladen met een grooteren last dan B = 1/10 W, waarvan het gewicht nauwkeurig bekend moet zijn, en de daarmede overeenkomende nauwkeurige gewichtstukken.

23. Het gewicht van den last, in de vorige zinsnede bedoeld, mag ten hoogste gelijk zijn aan het weegvermogen van het weegwerktuig.

24. Opnieuw wordt op de schijnbaar te lichte schaal of op de lastplaatst een gewichtstuk gelegd, te berekenen uit de betrekkelijke tafel, in verband met de grootte van het gewicht van den last en in gelijken zin als onder punt 20 beschreven.

25. Ook nu moet de wijzer weer tot den tegenwijzer of verder blijvend doorslaan.

26. Blijft evenwel de wijzer vóór den tegenwijzer stilstaan, dan is de onnauwkeurigheid van het beladen weegwerktuig grooter dan wettelijk geoorloofd.

27. Indien tijdens het onderzoek, bedoeld in punten 16 en 17, de schalen nagenoeg dezelfde richting gedurende hare schommelingen hebben behouden, kan bij het verder onderzoek worden volstaan met den last ongeveer in het midden van de lastplaats en de gewichtstukken midden op de schaal te plaatsen; de uitkomst van dit onderzoek zal dan meestal beslissend kunnen zijn.

28. Hebben de schalen tijdens hare schommelingen merkbaar die richting niet behouden, dan is het noodig het weegwerktuig scherper te onderzoeken, nl. door den last zoodanig over de lastplaats te verdeelen, dat ten hoogste het halve gedeelte van het weegvermogen op een punt werkt, dat dicht bij een der zijden van de lastplaats gelegen is en eventueel het overige gedeelte van den last ongeveer in het midden van de lastplaats is geplaatst.

29. Bij de bascule wordt de fout in de nauwkeurigheid onderzocht door bij het beladen weegwerktuig telkens ½ gedeelte van het weegvermogen zooveel mogelijk juist boven een der messen onder de lastplaats, eventueel van de schaal, te plaatsen en daarbij elken keer te onderzoeken of, door bijvoeging van het voorgeschreven gewichtstuk bovenbedoeld, de wijzer blijvend tot of voorbij den tegenwijzer doorslaat; zoo noodig worden ook de gewichtstukken aldus verplaatst.

30. Het onderzoek kan worden gestaakt, zoodra blijkt dat het weegwerktuig niet voldoet aan de wettelijke voorschriften.

§ 3. Van het onderzoek van weegwerktuigen op verzoek van belanghebbenden.

31. Het onderzoek, bedoeld onder *punt a* van het 3de lid van art. 15 der Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28), geschiedt op gelijke wijze als dat van de weegwerktuigen in § 2 dezer instructie omschreven, met dien verstande dat het eventueel meer omstandig en volledig kan zijn.

32. De weegwerktuigen moeten voldoende roest–, stofvrij en droog zijn.

33. De ijker geeft den aanbieder de noodige inlichtingen omtrent de waargenomen gebreken, omtrent het gebruik en het onderhoud van het weegwerktuig.

34. Van dit onderzoek wordt evenwel de in art. 14 van het Reglement op de weegwerktuigen bedoelde verklaring niet afgegeven.

35. Voor het onderzoek, bedoeld onder *punt b* van het 3de lid van art. 15 der Weegwerktuigenverordening 1923 (P. B. 1923 No. 28), wordt geëischt dat het weegwerktuig op de door den ijker aangegeven wijze een duidelijk kenmerk draagt ter onderscheiding van andere weegwerktuigen en de erkenning van den belanghebbende dat hij eene verklaring van de verificatie verzoekt als bedoeld in art. 12 van het Reglement op de weegwerktuigen; voorts, indien naar het oordeel van den ijker noodig, dat het weegwerktuig van een schietlood of een waterpas voorzien is.

36. Indien het weegwerktuig geverfd is, is de ijker bevoegd de bedekkende verflaag, waarbij hij het noodig oordeelt, te verwijderen of te vorderen, dat de verflaag door of vanwege den aanbieder van het weegwerktuig wordt verwijderd.

37. De verdeelstrepen of verdeelpunten der verdeelde wijzerplaten en verdeelde hefboomen, moeten evenals de daarbij behoorende cijfers, letters en teekens, voldoend diep en scherp, in de juiste richting en regelmatig gesteld zijn.

38. De verdeelingen der wijzerplaten en hefboomen moeten op het oog gelijk van grootte zijn; er mogen geen verschillen in worden toegelaten die, in verband met de grootheden, welke zij voorstellen, tot eenigszins merkbare afwijkingen aanleiding zouden kunnen geven.

39. De messen en pannen moeten behoudens het onder 43 hierna bepaalde van staal zijn; evenredig aan de kracht, die

er bij de zwaarste belading welke bij de verificatie is toegelaten op werkt, moeten zij een voldoend draagvermogen en hardheid bezitten en doelmatige afmetingen en vorm hebben. Zij mogen geene oneffenheden of breuken vertoonen, noch ruw afgewerkt zijn.

40. De messen mogen vooral niet te scherp (snijdend(zijn.

41. Weegwerktuigen, die voor analytische wegingen uitgezonderd, waarvan de messen ten opzichte van elkander verplaatsbaar zijn, worden niet ten onderzoek toegelaten.

42. Bij gelijkarmige balansen van gering weegvermogen mogen de scherpe kanten der messen of de pannen van agaat zijn; er worden echter geen gelijkarmige balansen toegelaten, behalve die voor analytische wegingen bestemd, waarvan een mes en de bijbehoorende pan beide van agaat zijn.

43. De jukken, hefboomen, stangen en veeren mogen geen hinderlijke barsten of eenig ander gebrek vertoonen.

44. De soort, de toestand en de bewerking van de stoffen, waarvan het weegwerktuig, is vervaardigd en de geheele samenstelling zelve van het weegwerktuig, moeten reeds op het oog den indruk geven, dat afgezien van de onvermijdelijke slijting en beschadiging tengevolge van het te verwachten gebruik van het werktuig, het behoud van de gevoeligheid en juistheid, tijdens het onderzoek waargenomen, genoegzaam verzekerd is.

45. De samenstellende deelen moeten genoegzaam aansluiten waar vereischt vast aan elkander verbonden zijn en van passende afmetingen; jukken van gietijzer worden niet toegelaten.

46. Het weegwerktuig, onbeladen in evenwicht zijnde, wordt de schaal, zoover dit noodig is, eenmaal opwaarts en andermaal benedenwaarts gedrukt en men laat het weegwerktuig telkens uit zich zelf in rust komen.

47. Zijn daarbij de schommelingen van gelijken duur, worden zij langzaam en regelmatig kleiner en keert de wijzer eindelijk in- of zeer nabij in- zijn oorspronkelijken stand terug, dan is dit een bewijs dat de standhoek van de vlakken, die den scherpen kant van elk mes vormen, niet te groot en die van elke pan niet te klein is.

48. Nemen de schommelingen snel en onregelmatig af, dan heeft het weegwerktuig veelal te veel wrijving, gewoonlijk een

gevolg van onvoldoende afwerking of minder juiste plaatsing van messen of pannen.

49. Worden bij den overgang van de dalende in de rijzende beweging of omgekeerd van de schaal kleine schokken aan het juk of den wijzer waargenomen, dan volgt hieruit, òf dat de zijvlakken van een of meer der messen een te grooten of die aan een of meer der pannen een te kleinen standhoek vormen, òf dat een of meer messen of pannen los zitten, dan wel niet in de juiste richting zijn geplaatst.

50. Hierna worden de gevoeligheid en de juistheid van het weegwerktuig onderzocht. Dit geschiedt naast den onbeladen toestand, nog bij twee van de drie beladingen: B = W; B = 1/2 W en B = 1/10 W.

51. De gevoeligheid wordt gekend door bij de belading B het weegwerktuig nagenoeg in evenwicht te brengen en alsdan bij de belading een gewichtstuk van *g* eenheden van gewicht te voegen, waardoor de wijzer doorslaat.

52. Is nu uit eenige schommelingen af te leiden, dat bij stilstand van den wijzer de afstand van zijn aanwijzende punt tot den tegenwijzer *m* millimeter zal bedragen, dan wordt de gevoeligheid van het weegwerktuig uitgedrukt door g/m; is de waarde van deze uitdrukking kleiner dan of gelijk aan die, welke voor 0 in art. 12 van het Reglement op de weegwerktuigen is voorgeschreven voor het betrokken weegwerktuig, dan voldoet de gevoeligheid aan den eisch voor het weegwerktuig gesteld; anders is zij onvoldoende.

53. Desgewenscht kan de grootte van de gevoeligheid ook worden bepaald nadat een gewichtstuk van *g* eenheden van gewicht van de belading is opgenomen.

54. Het onderzoek betreffende de juistheid kan geschieden o.a. door het weegwerktuig onbeladen in evenwicht te brengen en het daarna te beladen en wel bijv.:

als het een gelijkarmige balans is met twee gewichtstukken van gelijk gewicht;

als het een bascule of een unster is, met een last en gewichtstukken, welker gewichten in de juiste verhouding tot elkander staan;

als het een veerweegwerktuig is of een balans met gebogen

juk, vast tegenwicht en verdeelde wijzerplaat met bekende gewichtstukken op de schaal.

55. De balans of de bascule naar behooren beladen zijnde, wordt de schaal opgeheven of neergedrukt; uit de schommelingen van den wijzer wordt het vermoedelijke rustpunt van zijn aanwijzende spits berekend; indien de gevoeligheid van het weegwerktuig bij de betrokken belading nog niet is bepaald, wordt er een overwicht op de schijnbaar lichtste schaal geplaatst en opnieuw wordt het rustpunt van den wijzer berekend. Uit deze beide rustpunten en het gebezigde overwicht is de grootte van de fout in de juistheid van het weegwerktuig op te maken.

Behoort bij Besluit van 21 Juni 1923 (P. B. No. 46).